

VELEPOSLANICA MARIJA KAPETANOVIC POSJETILA KARASEVSKA MJESTA

joi, 13 februarie 2020

Nova veleposlanica R. Hrvatske u Rumunjskoj Nj. E. Marija Kapitanovi, sedma u nizu ambasadorica R. Hrvatske u Bukureštu od uspostave diplomatskih odnosa dviju država, posjetila je u četvrtak 12. prosinca 2019. godine hrvatsku zajednicu iz Karaševske županije, odnosno karaševska mjesta Jabal e, Klokoti, Lupak i Karašev. U intervjuu kojega je tom prilikom dala na ovoj publikaciji, a koji smo prvi dio objavili u prošlom broju Hrvatske granice, efikas hrvatske diplomatske misije u Bukureštu je iskazala radost što je hrvatska zajednica s ovih prostora uspjela toliki niz stoljeća sa uvatim jezik, tradiciju i običaje, istaknula veoma dobre bilateralne odnose dviju zemalja i neke moguće poboljšanja suradnje na gospodarskom planu te poručila kako je jedna od zadaća Veleposlanstva u Bukureštu upravo briga o hrvatskoj manjini. S druge strane, budući da je od početka 2016. godine pa sve do stupanja na dužnost Veleposlanice u Bukureštu predstavljala Republiku Hrvatsku na Kosovu u svojstvu ambasadorice, zamolili smo gospođu Kapitanović da nam kaže nekoliko riječi o malobrojnim Hrvatima koji žive u toj malenoj državi s jugoistočne strane Europe te o problemima s kojima se suočavaju. Hrvatima u Rumunjskoj je na kraju intervjua poručila da ne posustaju u očuvanju svega onoga što čini hrvatski identitet te da i nadalje promoviraju svoje specifične vrijednosti.

Bila ste veleposlanica R. Hrvatske na Kosovu i dobro vam je poznata tamošnja hrvatska manjina. Da li su problemi s kojima se suočavaju dvije manjine, ona s Kosova i ova iz Rumunjske, sličnog karaktera ili su oni različiti? Primjerice, ovdje, u Rumunjskoj, država nije problem, a prava svih nacionalnih manjina se sakralno poštuju, standardi zaštite manjina su veoma visoki. Kako je na Kosovu s tog aspekta?

Njih je, nažalost, ostalo jako malo. Od jedne situacije gdje ih je bilo nekih 8 tisuća, zapravo, prije ovih nemilih sukoba na tom području, bilo 8 tisuća, a sve skupa možemo govoriti o nekoj brojci od 10 tisuća, današnja situacija vam je takva da u Janjevu ima dvjesto ljudi, a u Letnici, drugo mjesto gdje su Hrvati živjeli i uvijek žive, je ostalo svega 38 ljudi. To su vrlo male brojke. Oni žive u dosta teškim uvjetima u smislu socijalnih, životnih uvjeta. Isto tako, jedno od pitanja je i nezaposlenost. Ono što bi svakako trebalo poraditi je na pomoći u svakodnevnim stvarima jer se često zna dogoditi da ostanu bez struje, vode, imaju problema s putevima, s asfaltiranjem i takvim stvarima. Tu bi se moglo svakako mnogo napraviti. S druge strane, Hrvati u Republici Kosovo jesu od strane države priznati u zakonu o manjinama, oni nisu uključeni u Ustav kao manjina, međutim, u Zakonu o manjinama jesu uključeni. Prema Zakonu o promoviranju prava zajednica i njihovih pripadnika u Republici Kosovo, Hrvati imaju službeni status nacionalne manjine.

Što biste, na kraju, poručili ili karaševskoj zajednici, odnosno hrvatskoj zajednici u Rumunjskoj?

Ja bih još jedanput ponovila da je jako lijepo biti sa sunarodnjacima ovdje. Ono što bih im svakako poručila je da ne posustaju u aktivnosti i angažmanu na očuvanju zajednice, na očuvanju svog identiteta, jezika pogotovo, jer je jezik jedna od jako bitnih komponenti toga identiteta. Hrvati u Rumunjskoj imaju neke svoje specifične vrijednosti, pa bih im tako poručila da ne odustaju na toj jednoj otvorenosti i na tom jednom pozitivnom gledanju na stvari, bar je moj osjećaj takav nakon što sam provela pola dana ovdje. Uostalom, vidjela sam i jedan jako lijep suživot i to me jako raduje, jako je lijepo vidjeti između dvije zajednice i jedno me usobno poštovanje koje ovdje ide jednim prirodnim tokom. Ono što svakako želim poručiti hrvatskoj zajednici je da nastavi na tome raditi bez obzira na ove negativne trendove o kojima vi govorite. Naravno, mi ćemo se još vidjeti, ja u još dolaziti, mene jako raduje svaka buduća suradnja i kontakti sa zajednicom.

Ivan Dobra